



ساختمان کمیسیون اروپا
در بروکسل

عنوان پول خود برگزید و به دنبال آن قبرس و مالت در سال ۲۰۰۸، اسلواکی در سال ۲۰۰۹، استونی در سال ۲۰۱۱ و لتونی در سال ۲۰۱۴ به منطقه یورو پیوستند. در ژوئن ۲۰۰۹، انتخابات پارلمان ۲۰۰۹ منجر به تجدید ریاست کمیسیون باروسو شد و در جولای ۲۰۰۹ ایسلند به طور رسمی تقاضای عضویت در اتحادیه اروپا نمود. در اول دسامبر ۲۰۰۹، پیمان لیسبون به اجرا درآمد و بسیاری از جنبه‌های اتحادیه اروپا دستخوش تغییر شد. به طور اخ، باعث تغییر ساختار حقوقی اتحادیه اروپا، ادغام نظام ۳ ستونی اتحادیه اروپا در یک نهاد واحد قانونی با شخصیت حقوقی مشخص، انتخاب یک رئیس دائم شورای اروپا، که اولین آن‌ها هرمان ون رومپوی بود و همچنین تقویت نماینده عالی اتحادیه اروپا، کترین اشتون شد.

اتحادیه اروپا در ژوئن ۱۹۹۳ مورد توافق قرار گرفت. اتحادیه اروپا که مهم‌ترین معماران آن هلموت کهل و فرانسوا میتران بودند، به طور رسمی با اجرایی شدن پیمان ماستریخت در اول نوامبر ۱۹۹۳ تاسیس شد. در سال ۱۹۹۵، اتریش، فنلاند و سوئد به اتحادیه اروپا پیوستند. در سال ۲۰۰۲، اسکناس‌ها و سکه‌های یورو به گردش درآمد و با پول ملی در ۱۲ کشور عضو جایگزین شد. از آن زمان تاکنون، منطقه یورو به ۱۸ کشور افزایش یافته است. در سال ۲۰۰۴، با پیوستن قبرس، جمهوری چک، استونی، مجارستان، لتونی، لیتوانی، مالت، لهستان، اسلواکی و اسلونی، اتحادیه اروپا شاهد بیشترین گسترش خود تاکنون بود. در اول ژانویه ۲۰۰۷، رومانی و بلغارستان به عضویت اتحادیه اروپا درآمدند. در همان سال اسلونی، یورو را به

شد، اما رای‌دهندگان نروژی عضویت نروژ را در جوامع طی همه‌پرسی رد کردند. در سال ۱۹۷۹ اولین انتخابات مستقیم و مردم‌سالار برای پارلمان اروپا برگزار شد. پرتغال در سال ۱۹۸۶ و اسپانیا و یونان در سال ۱۹۸۱ به اتحادیه پیوستند. در سال ۱۹۸۵، توافقنامه شنگن راه را برای ایجاد مرزهای باز و بدون کنترل گذرنامه بین بسیاری از کشورهای عضو و برخی از کشورهای غیر عضو گشود. در سال ۱۹۸۶، پرچم اروپا توسط جامعه مورد استفاده قرار گرفت و قانون واحد اروپا به امضا رسید. در سال ۱۹۹۰، پس از سقوط پرده آهنین، آلمان شرق سابق با اتحاد ۲ آلمان به اتحادیه ملحق شد. با برنامه‌ریزی برای دربرگرفتن کشورهای کمونیستی سابق، قبرس و مالت، معیارهای کپنهاگ برای کشورهای مشتاق به پیوستن به